

20 925

Regeling van het assurantiebemiddelingsbedrijf (Wet assurantiebemiddelingsbedrijf)

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 21 december 1990

Ondergetekenden hebben met genoeg kennis genomen van de door de leden van de C.D.A.-fractie geuite waardering voor de wijze waarop vorm is gegeven aan de regelgeving voor de assurantiebemiddelingsbedrijven.

Vragen van de leden van de C.D.A.-fractie

1. De leden van de C.D.A.-fractie gaven aan begrip te hebben voor de aangevoerde argumenten voor het verschil dat nu eenmaal bestaat tussen enerzijds de eisen waaraan een onderdaan uit een andere EG-lid-Staat moet voldoen om in Nederland het assurantiebemiddelingsbedrijf uit te oefenen en anderzijds de eisen die aan Nederlanders worden gesteld. Niettemin vroegen deze leden zich af of het, gezien het doel van deze wetgeving, mogelijk is om in het belang van de consument waarborgen te stellen voor de deskundigheid op het gebied van de assurantiebemiddeling, op gronden van algemeen belang, aan onderdanen van andere Lid-Staten. Zij verwezen daarbij naar de uitspraak van het Europees Hof van Justitie in de zaak Commissie v. Bondsrepubliek Duitsland, (zaak 205/85, Jur. 1986, blz. 3755).

Op grond van de richtlijn van 13 december 1976 (PbEG L 26 van 31 januari 1977), inzake de toelating van assurantietussenpersonen, is het de Lid-Staten niet toegestaan andere toelatingseisen te stellen dan de in de richtlijn vermelde ervaringseisen. Het is derhalve niet mogelijk om extra deskundigheidseisen te stellen aan onderdanen van andere Lid-Staten die in Nederland het assurantiebemiddelingsbedrijf willen uitoefenen.

2. Deze leden vroegen of de minister, nu de eerste vraag in ontkennde zin is beantwoord, bereid is om een zodanige wijziging van de toepasselijke richtlijn te bevorderen dat ook aan onderdanen van andere EG-Lid-Staten eisen kunnen worden gesteld ter zake van deskundigheid op het gebied van assurantiebemiddeling.

Zoals eerder betoogd in de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer (Kamerstukken II 1988/89, blz. 7) wordt het niet opportuun geacht om thans een hernieuwde discussie aan te gaan over de toelatingscoördinatie. Nederland neemt met zijn hoge vakbekwaamheidseisen

een uitzonderingspositie in in Europa en mag dientengevolge ook op grond van de richtlijn aanvullende ervaringseisen stellen voor de inschrijving op A-niveau. Ter wille van de vrije toetreding is in EG-verband gekozen voor ervaringseisen als enige criterium voor de deskundigheid. Als Nederland als enige, andere eisen zou willen stellen zou dit de vrije toetreding frustreren en derhalve, gezien het doel van de richtlijn, voor de andere Lid-Statens ontoelaatbaar zijn. De oplossing dient naar het oordeel van ondergetekenden dan ook gezocht te worden in het bevorderen van een verhoging van de vakbekwaamheidseisen in de overige Lid-Statens. Nederland heeft in Brussel steeds benadrukt dat het onafhankelijke intermediair zoals dat in Nederland functioneert een belangrijke taak zou kunnen vervullen in de integratie van de Europese verzekeringsmarkt. In dit verband is van belang dat de Europese Commissie heeft aangekondigd met aanbevelingen te zullen komen ten aanzien van de eisen die aan de onafhankelijke tussenpersonen zouden moeten worden gesteld. Indien het assurantie-intermediair elders in Europa eenzelfde functie gaat vervullen als in Nederland zullen, naar mag worden verwacht, ook de vakbekwaamheidseisen elkaar steeds meer gaan benaderen.

3. Deze leden waren niet overtuigd van de noodzakelijkheid dat degene die sinds een groot aantal jaren op grond van een inschrijving in het C-register als hoofd-activiteit het assurantiebemiddelingsbedrijf heeft uitgeoefend, maar op het tijdstip van vervallen van het C-register nog niet de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt, de voor de assurantiebemiddeling noodzakelijk geachte deskundigheid mist. Deze leden zouden gaarne zien dat de leeftijd van 50 jaar lager wordt gesteld of dat de SER in zijn dispensatiebeleid rekening houdt met de mede door ervaring opgebouwde kennis.

Ondergetekenden hebben niet willen suggereren dat pas bij een leeftijd van 50 jaar voldoende deskundigheid aanwezig zou zijn. Zij zijn echter van mening dat van ingeschrevenen in het C-register onder die leeftijdsgrens die het assurantiebemiddelingsbedrijf willen blijven uitoefenen redelijkerwijs verwacht mag worden dat ze het B-diploma behalen. Bij voldoende ervaring in de assurantiebemiddeling kan dit niet op grote problemen stuiten. Overigens heeft de SER bevestigd dat de ervaring ook in het door de Raad te voeren dispensatiebeleid een belangrijk criterium zal zijn.

4. Naar aanleiding van artikel 15, tweede lid, van het wetsvoorstel (de leden van de C.D.A.-fractie hanteerden blijkbaar nog de niet vernummerde tekst van het wetsvoorstel in Kamerstukken II 1989/90, nr. 12, getuige hun verwijzing naar artikel 13), op grond waarvan een tussenpersoon ontheffing kan worden verleend van het verbod op het in rekening brengen van afmakingscourtage, vroegen deze leden of de regering zou kunnen bevorderen dat de tussenpersonen, die de bevoegdheid hebben verkregen afmakingscourtage in rekening te brengen, dit vooraf schriftelijk aan hun cliënten meedelen.

Ondergetekenden zijn van mening dat voor hen op dit punt geen taak is weggelegd. Afmakingscourtage wordt voornamelijk in rekening gebracht bij verzekeringen in het zakelijk verkeer, waarbij het usance is de afmakingscourtage op de betrokken polis mee te verzekeren. De tussenpersoon zal zijn cliënt dit, ook in zijn eigen belang, altijd adviseren om problemen na afwikkeling van een schade te voorkomen.

5. Met betrekking tot de in artikel 8, tweede lid, onderdeel a, van het wetsvoorstel geregelde mogelijkheid tot doorhaling van een inschrijving in het register indien een tussenpersoon in ernstige mate in strijd handelt met het belang van onder meer verzekerden, wensten de leden van de C.D.A.-fractie te vernemen in hoeverre de mogelijkheid voor verzekerden aanwezig is klachten over het vorenbedoeld handelen in te dienen bij de SER.

Een ieder kan zich te allen tijde tot de SER (het Bureau Wet Assuratiebemiddeling) wenden met klachten. Het bureau zal deze klachten altijd in behandeling nemen en indien het dit wenselijk acht actie ondernemen.

6. Voorts wensten deze leden te vernemen of de in de memorie van toelichting genoemde uitgangspunten voor de op grond van artikel 2 van het wetsvoorstel te verlenen vrijstelling, te weten een korte looptijd, eenmalige premiebetaling en bemiddeling plaatsvinden in het kader van de professionele uitoefening van een ander bedrijf, waarvoor specifieke vakbekwaamheidseisen ter zake van assuratiebemiddeling van kracht zijn, als criteria kunnen worden beschouwd voor een in een algemene maatregel van bestuur vast te leggen regelgeving.

Zoals tijdens de behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer reeds aan de orde is geweest, achten ondergetekenden het niet wenselijk strikte criteria voor de vrijstelling vast te leggen, noch in de wet, noch in een algemene maatregel van bestuur. De genoemde criteria vormen uiteraard wel uitgangspunt voor de beoordeling, doch er moet ruimte blijven voor een zekere afweging. In dit kader zij overigens opgemerkt dat een voordracht voor een algemene maatregel van bestuur waarin de vrijstellingen worden geregeld op grond van artikel 2, tweede lid, niet zal worden gedaan dan nadat het ontwerp in de Staatscourant is gepubliceerd en aan beide Kamers der Staten-Generaal is overgelegd, waarbij een ieder de gelegenheid wordt geboden binnen 30 dagen wensen en bezwaren kenbaar te maken.

7. Met betrekking tot vorengenoemde vrijstelling vroegen de leden van de C.D.A.-fractie of bij de desbetreffende regelgeving rekening wordt gehouden met de mogelijkheid dat binnen een bepaalde sector pakketverzekeringen worden aangeboden, waardoor de mogelijkheid bestaat dat met de bemiddeling buiten de grenzen wordt getreden die eventueel worden gesteld aan de soort verzekeringen waarin kan worden bemiddeld.

Ondergetekenden willen ondubbelzinnig vastleggen dat de vrijstelling alleen zal gelden voor de bemiddeling in verzekeringen met een nauw omschreven dekking. In al hetgeen buiten de grenzen van deze omschrijving valt, zal niet mogen worden bemiddeld zonder inschrijving in het register, ongeacht de vorm waarin de verzekering wordt aangeboden.

Vragen van de leden van de P.v.d.A.-fractie

De leden van de P.v.d.A.-fractie onderkennen dat de EG-richtlijn terecht beoogt de toetreding tot de assuratiebemiddelingsbranche voor een onderdaan uit een andere Lid-Staat in Nederland even gemakkelijk te maken als de toelating van een Nederlander in een andere Lid-Staat. Deze leden meenden echter dat in het feit dat, als gevolg van de hogere eisen die ons land stelt, het voor een Nederlander moeilijker kan zijn om tot de branche toe te treden dan voor een onderdaan uit een andere Lid-Staat, een element van onbillijkheid schuilt. Zij gaven aan de toezegging van de minister om op dit gebied attent te zijn op het stimuleren van ontwikkelingen die in het belang van Nederland zijn te waarderen, en vroegen de minister of het gegrond is te verwachten dat de discrepantie in vakbekwaamheidseisen, door opvoering van de elders geldende eisen tot Nederlands peil, zal verdwijnen.

Ondergetekenden achten het aannemelijk dat de discrepantie in de toekomst minder groot zal worden door verhoging van de eisen elders. Zoals hiervoor reeds vermeld bij beantwoording van de tweede vraag van de leden van de C.D.A.-fractie, heeft de Europese Commissie aangekondigd met aanbevelingen te zullen komen ten aanzien van de eisen die aan de onafhankelijke tussenpersonen zouden moeten worden gesteld. Deze aanbevelingen zouden ertoe kunnen leiden dat de Lid-Staten hun

bestaande regelgeving nader bezien en wellicht aanpassen, dan wel regelgeving op dit terrein invoeren. Het lijkt aannemelijk dat de discrepantie in de eisen daartoe zal afnemen. Nederland neemt met zijn vakbekwaamheid echter een unieke positie in omdat geen enkel ander Europees land op dit punt regelgeving heeft die vergelijkbaar is met die van ons land. Het is daarom niet aannemelijk dat de Nederlandse eisen op dit punt volledig worden overgenomen.

1. De fusie tussen Nationale Nederlanden en de NMB-Postbank gaven de leden van de P.v.d.A.-fractie eveneens aanleiding tot een aantal vragen. In dit kader vroegen deze leden onder meer of ondergetekenden aanleiding zien om hun opvatting over het kenbaar maken van de mate van onafhankelijkheid, zoals verwoord op bladzijde 12 van de nota naar aanleiding van het eindverslag, bij te stellen.

Ondergetekenden zien hiertoe geen aanleiding. De in de nota naar aanleiding van het eindverslag aan de Tweede Kamer gegeven argumenten tegen regelgeving met betrekking tot het kenbaar maken van de onafhankelijkheid, concentreerden zich op het feit dat sluitende criteria voor het begrip «onafhankelijkheid» moeilijk te geven zijn terwijl ook effectieve controle hierop vanuit de overheid veel moeilijker valt uit te oefenen dan vanuit de bedrijfstak zelf. Deze argumenten zijn nog steeds geldig en naar de mening van ondergetekenden brengt de voorgenomen fusie daar geen verandering in.

2. Voorts wilden deze leden weten of de minister zijn oordeel over het standaard-opdrachtformulier handhaaft.

Vooralsnog is in dit standpunt geen verandering gekomen. Bij de behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer is toegezegd dat een dialoog tussen Consumentenbond en bedrijfstakorganisaties op dit punt zou worden bevorderd. De daartoe vereiste actie is inmiddels ondernomen en de organisaties zijn thans met elkaar in gesprek. Gaarne zegt de eerste ondergetekende toe u over de uitkomsten van dit overleg te zijner tijd nader te informeren.

3. Zijn de bewindslieden van mening, zo vroegen deze leden, dat de organisaties van tussenpersonen nog steeds van oordeel zullen zijn dat er geen dringende noodzaak is voor een wettelijk verbod op koppelverkoop?

De tussenpersonenorganisaties hebben aangegeven zich het recht voor te behouden op hun mening terug te komen indien de marktsituatie op dit punt zou wijzigen. Ondergetekenden zien op dit moment geen aanleiding aan te nemen dat het onlangs uitgesproken standpunt van de organisaties in verband met de fusie zou zijn gewijzigd.

4. Tot slot vroegen de leden van de P.v.d.A.-fractie of de fusie in enig ander opzicht gevolgen heeft voor dit wetsvoorstel.

Ondergetekenden menen dat dat op dit moment niet het geval is. De fusie tussen Nationale Nederlanden en de NMB-Postbank is niet de eerste, en zal waarschijnlijk ook niet de laatste fusie zijn tussen banken en verzekeraars. Het is zeer wel mogelijk dat de ontwikkelingen op de financiële markten in de toekomst aanpassingen in de bestaande wetgeving wenselijk zullen maken. Onder meer met het oog hierop, werd aan de Tweede Kamer toegezegd de wet over 5 jaar te evalueren.

De Minister van Financiën,
W. Kok

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen